

บทที่ ๔

สรุปและข้อเสนอแนะ

๔.๑. สรุป

จากเรื่องที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดจึงสรุปได้ว่า โลกในกาลต่อมาอีกหลายพันล้านปี จะถึงกาลอวสานอย่างแน่นอนตามพระไตรปิฎกในสัตตสุริยสูตร ซึ่งกล่าวว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นครบทั้ง ๗ ดวง โลกจึงจะสูญสิ้นนั้นมีความเป็นไปได้ เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับทางวิทยาศาสตร์ จึงมีทิศทางที่สอดคล้องกันดังนี้

จากการวิจัยผู้วิจัยพบว่า ดวงอาทิตย์ที่เกิดขึ้นใหม่ตามที่กล่าวไว้ในสัตตสุริยสูตรนั้นมีความเป็นไปได้ทางวิทยาศาสตร์ว่าเป็นดวงอาทิตย์เสมือนที่เกิดจากดาวเคราะห์วงในของระบบสุริยะ สาเหตุเกิดดวงอาทิตย์ขยายตัวเป็นดาวแดงยักษ์ แล้วเผาไหม้ดาวเคราะห์เหล่านั้น ทำให้ดูเหมือนกับเป็นดวงอาทิตย์ที่เกิดขึ้นมาใหม่ที่ละดวง ๆ ที่เป็นเช่นนั้น

ดวงอาทิตย์อีกประมาณ ๗.๕ พันล้านปีจะขยายตัวครอบคลุมถึงวงโคจรของดาวพฤหัสบดี เพราะมวลของมันลดน้อยลง ในระหว่างที่จะถึงจุดนั้นดาวเคราะห์ที่อยู่ติดกับดวงอาทิตย์จะถูกเผาและถูกกลืนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของดวงอาทิตย์ไล่ตามลำดับ ตั้งแต่ ดาวพุธ เป็นต้นไป หลังจากนั้นดวงอาทิตย์จะกลายเป็นดาวแคระขาว ซึ่งจะไม่มีความร้อนมากเหมือนเช่นเคย และเป็นปกติระยะสุดท้ายของดาวฤกษ์ทั่วไป

ในการนี้ทำให้เห็นดวงอาทิตย์เสมือนที่เกิดขึ้นแล้วดับไปนั้น จะเป็นการเห็นดาวเคราะห์วงในที่ถูกเผาไหม้ได้เป็น ๖ ดวง ได้แก่ ๑). ดาวพุธ ๒). ดาวศุกร์ ๓). ดาวอังคาร ๔). ดวงจันทร์ของโลก ๕). ดวงจันทร์โพธิ์ของดาวอังคารดวงที่ ๑ และ ๖). ดวงจันทร์ติ่มมอสของดาวอังคารดวงที่ ๒ เมื่อน้ำดวงอาทิตย์ตัวจริงมารวมจึงนับได้เป็น ๗ ดวง สอดคล้องกับสัตตสุริยสูตร

นอกจากนี้ปรากฏการณ์การแห้งของแหล่งน้ำบนโลกที่กล่าวไว้ในพระสูตร ยังสอดคล้องกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยเริ่มตั้งแต่แหล่งน้ำที่เล็ก ๆ เช่น เมื่อดวงอาทิตย์ดวงที่ ๒ ปรากฏ น้ำในห้วยหนองคลองบึงเหือดแห้งไป และมีฝนกรดที่เกิดจากแร่ธาตุถูกเผาแล้วไปสะสมบนก้อนเมฆ ซึ่งความรู้ในครั้งนั้นเรื่องฝนกรดยังไม่มีใครรู้ได้ เพียงมีปรากฏในคัมภีร์เมื่อพันปีมาแล้ว น้ำบนโลกนั้นแห้งหมดเมื่อดวงอาทิตย์ดวงที่ ๕ ปรากฏ

เมื่อน้ำบนโลกหมดไปดวงอาทิตย์ก็จะเริ่มเผาดิน ตั้งแต่ดวงอาทิตย์ดวงที่ ๖ และดวงอาทิตย์ดวงที่ ๗ ซึ่งโลกจะถูกดวงอาทิตย์เผาจนสูญสิ้นไป ในพระสูตรกล่าวถึงน้ำในสระอโนดาตที่แห้งไป ซึ่งสระน้ำนี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีจริงบนโลกในปัจจุบันนี้ แต่ถ้าเปรียบโดยเนื้อหา ก็หมายถึง ทะเลสาบขนาดใหญ่ ก็เทียบเคียงได้

สัตตสุริยสูตรเป็นอีกพระสูตรหนึ่งที่พระพุทธองค์ทรงใช้ เหตุการณ์อย่างอื่นมาประกอบการแสดงธรรม ซึ่งในพระสูตรต้องการชี้ให้เห็นว่า แม้แต่โลกและจักรวาลนั้นยังไม่เที่ยง ซึ่งคนโดยทั่วไป เห็นว่ามันเที่ยงเพราะมันไม่เคยสูญหายหรือเปลี่ยนแปลงไปในขณะชั่วชีวิตคน ๆ หนึ่ง หลักธรรมที่ต้องการโยง หลังจากที่พระพุทธองค์ทรงกล่าวถึงดวงอาทิตย์อันปรากฏขึ้นมาใหม่แล้วส่งผลกระทบต่อโลกอย่างไรจะปิดสรุปตอนท้ายทุกตอนว่า “. . . สังขารทั้งหลายก็ฉนั้นนั้น เป็นสภาวะไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน ไม่น่าชื่นชม นี่เป็นข้อกำหนดควรเบื่อหน่าย ควรคลายกำหนัด ควรหลุดพ้นในสังขารทั้งปวง”

สรุปสัตตสุริยสูตรนี้เป็นการสอนให้เห็นความจริงแท้ของโลกและจักรวาลที่คนทั่วไปเข้าใจเอาว่า มันเที่ยงไม่มีเปลี่ยนแปลง ซึ่งมักจะมีคำถามเชิงปรัชญามาให้วิเคราะห์เสมอ ๆ ว่า โลกเที่ยงหรือไม่เที่ยง คำตอบจึงได้จากพระสูตรนี้ว่ามันเป็นไปตามกฎไตรลักษณ์

๔.๒. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องนี้ทำให้เราทราบว่า โลกต่อไปในอนาคตต้องประสบกับภัยพิบัติด้วยความร้อนที่เกิดจากดวงอาทิตย์เพิ่มขึ้นมาตลอดเวลา โลกต้องคำนึงถึงแนวทางที่จะต้องป้องกันในเรื่องนี้ นักอนาคตนิยม (Futurist) ย่อมต้องมีท่าทีต่อเรื่องนี้ เพื่อชี้แนะโลกในอนาคตควรมีลักษณะอย่างไร อะไรเป็นไปเพื่อป้องกันและสร้างโลกให้น่าอยู่อย่างไร ในปรากฏการณ์ที่กำลังจะมาถึง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นเพื่อเป็นข้อเสนอแนะในท่าทีของข้อที่ควรปฏิบัติกับวิกฤติโลกร้อน และการยอมรับว่ามีวิกฤติจริงในอนาคตก็เท่ากับเป็นการเห็นทุกข์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต้องเป็นแนวทางที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้ได้ประโยชน์แก่ตนเองและแก่โลกที่เป็นมีอยู่ ๒ แนวทาง คือ ท่าทีเชิงรับในโลกปัจจุบันและอนาคต กับท่าทีปฏิบัติในเชิงรุกเพื่อโลกหน้า

๔.๒.๑. ท่าทีเชิงรับในโลกปัจจุบันและอนาคต

เปลี่ยนวิธีคิดสุขนิยมสุดโต่ง : ผู้วิจัยมีมุมมองว่าวิกฤติของโลกร้อนที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เป็น "วิกฤติเทียม" ที่เกิดมาจากมนุษย์ ที่ใช้ทฤษฎีสุขนิยมแบบผิด ๆ คือ ใช้ทฤษฎีบริโภคนิยมเป็นหลักการแล้วแพร่ขยายแบบโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นทฤษฎีที่ส่งเสริมให้มนุษย์นิยมบริโภคจนเกินความจำเป็น เน้นกระตุ้นด้วยตัณหา โดยอาศัยการแข่งขันการตลาดด้วยสื่อโฆษณา คิดทุกกลยุทธ์เพื่อเสริมการขาย เสริมการบริโภคโดยไม่สนว่าผู้บริโภคต้องการอย่างแท้จริงหรือไม่

มีการนำทรัพยากรทางธรรมชาติมาใช้เพื่อสนองนโยบายนี้ เป็นยุคที่เกิดขึ้นมากมายมากกว่ายุคอดีตที่ผ่านมาแบบก้าวกระโดด เช่น การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงมากจนเกิดมลภาวะเรือนกระจก ส่วนโลกาภิวัตน์เป็นตัวเสริมแบบไร้พรมแดน ซึ่งจะว่ากันไปตัวทฤษฎีสุขนิยมของแท้ ๆ เองไม่มีปัญหา แต่วิธีการนำไปใช้อาจจะมีปัญหา เพราะไม่เข้าทฤษฎีสุขนิยมจึงได้นำเอาทฤษฎีบริโภคนิยมมาใช้แทน ด้วยความที่ไม่เข้าใจ จึงเกิดการเลียนแบบที่ผิด ๆ อย่างรวดเร็ว ถ้าผู้รับสารขาดวุฒิภาวะทางปัญญา จะสร้างมลภาวะทางสังคมสิ่งแวดล้อมจึงเกิดปัญหาแบบก้าวกระโดด ไม่ว่าจะเป็นก่อการร้าย โลกร้อน ล้วนแล้วแต่แย่งชิงความสุขแบบผิด ๆ ไปที่ "วัตถุ" แทนที่จะเป็นสุขนิยมที่ "จิตใจ"

ศาสนาพุทธสอนให้มนุษย์ปรับตัวอยู่ในทางสายกลาง เพื่อให้เข้ากับธรรมชาติ ไม่ใช่ปรับธรรมชาติอย่างสุดโต่งเพื่อมารับใช้เราเอง ซึ่งศาสนาสอนให้รู้จักความสุขว่ามันเป็นอย่างไรอยู่ที่ไหน ศาสนาไม่ได้สอนให้ปฏิเสธการบริโภค แต่สอนเน้นให้เห็นความสำคัญของปัญญาที่จะใช้

กำกับกับการบริโภคนั้น รวมถึงสอนให้รู้จักสำรวจระวังในการใช้ชีวิตในฐานะของนักสุขนิยม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าต้องกระตุ้นปลูกจิตสำนึกให้เกิดสัมมาทิฐิ^๑ ทั้งสองทาง คือ

๑). เมื่อถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอก (ปรโตโมสะ) มีการให้คำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ขาย และให้ความรู้ความเข้าใจต่อผู้ซื้อวัตถุที่บริโภค ซึ่งให้เห็นว่าประโยชน์ที่แท้จริงที่ได้ใช้บริการนี้มีอะไรบ้างนอกจากตัวสินค้าเอง เช่น ไม่ทำลายธรรมชาติ ควรจะชี้แจงด้วยว่าเป็นสิ่งที่สามารถทดแทนได้ทันกาล ไม่เห็นแก่ตัว มีความเอื้อเฟื้อผลกำไรแก่สิ่งแวดล้อม เช่น ให้นางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมเชิงสร้างสรรค์ สิ่งที่เหลือจากผลิตภัณฑ์ไม่เป็นภาระแก่โลกในการกำจัด ซึ่งในขณะนี้ก็มีหลายๆ บริษัทได้พยายามทำงานด้านนี้อยู่ ซึ่งระบบปฏิบัติ ISO โปรแกรมใหม่ๆ จะใส่ใจเรื่องการตอบแทนสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษ

ผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่พอ เพราะในเมื่อทุกคนตระหนักว่าโลกนั้นมีแต่ร้อนขึ้นทุกวันๆ มาตรการเชิงรับอย่างเดียวไม่พอแก่การพิทักษ์โลกนี้ไว้ได้ ความชุ่มชื้นจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยป่าไม้เป็นตัวยืนพื้น มีงานวิจัยหลายๆ ชิ้นที่บ่งบอกว่าป่าไม้เท่านั้นที่จะช่วยบรรเทาซึมซับความร้อนจากดวงอาทิตย์ได้ ควรมีการส่งเสริมให้ปลูกต้นไม้และควบคุมทรัพยากรป่าไม้อย่างเข้มข้นมากกว่าปัจจุบัน ถึงขั้นว่าเป็นวาระแห่งโลก คือ **“ปลูกป่าเพื่อลูกหลาน”**

ในเมื่อต้นไม้เป็นแหล่งซบคาร์บอนไดออกไซด์อย่างดีที่สุด ซึ่งนักวิทยาศาสตร์เคยคำนวณไว้ว่า ถ้าต้องการที่จะให้ต้นไม้ดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ ให้ทันต่อการผลิตก๊าซเรือนกระจกของมนุษย์ ต้องใช้พื้นที่ผืนขนาดเท่าโลกอีกใบหนึ่ง เพื่อปลูกต้นไม้โดยเฉพาะ ถึงจะช่วยซบคาร์บอนไดออกไซด์ให้เพียงพอที่มนุษย์สามารถอยู่ได้อย่างปลอดภัยบนโลกใบนี้ ดังนั้นการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่นิยมทำกันมาอย่างไม่เหมาะสม จึงต้องปลูกพืชแบบซ้อนกันหลาย ๆ ชั้น ถึงจะชดเชยพื้นที่ผิวของโลกอีกใบหนึ่งได้ ที่ผ่านมามนุษย์ใช้ทฤษฎีบริโภคนิยมปลูกพืช เพื่อตอบสนองกำไรมากกว่าความจำเป็นขั้นพื้นฐาน พืชเชิงเดี่ยว อ้อย ข้าวโพด ฯ ล ฯ จึงได้รับความนิยม จนกระทั่งมีการตัดแต่งพันธุกรรม โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติเดิม จึงเกิดมลพิษและภัยพิบัติธรรมชาติ น้ำเป็นพิษบนเปื้อนยาฆ่าแมลง และยาฆ่าหญ้า

ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักวิทยาศาสตร์ควรทำงานวิจัยซึ่งอาจจะเป็นพืชสายพันธุ์ใหม่ก็ได้ที่สามารถดูดซับพลังคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและคลื่นความร้อนจากดวงอาทิตย์ได้เป็นอย่างดี ตลอดทั้งควรวิจัยด้วยว่าพืชชนิดใดที่สามารถสร้างเหมือนกับงานวิจัยที่บอกว่าพืชชนิดควรปลูกไว้ในบ้านเพื่อประโยชน์เฉพาะอย่าง เช่น พืชที่สามารถดูดสารพิษ Formaldehyde (เฟอร์นิเจอร์ พื้นไม้) ได้ดีที่สุด คือ วาสนาอธิฐาน เบญจมาศ, พืชที่สามารถดูดสารพิษ Benzene (น้ำมัน หมึก สีทาบ้าน) ได้ดีที่สุดคือ ไฉ้ เตย กล้วยไม้, พืชที่สามารถดูดสารพิษ Trichloroethylene (หมึก สีทาบ้าน

^๑แปลว่า ทางเกิดแห่งแนวความคิดที่ถูกต้อง ต้นทางของปัญญาและความดีงามทั้งปวง อ้างจาก พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๖๙.

แลคเกอร์) ได้ดีที่สุดคือ ไอวี เดหลี วาสนาราชินี สารต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานี้เป็นสารก่อมะเร็งจึงต้องกำจัดหรือทุเลาพิษ ส่วนพืชที่สามารถดูดสารพิษครอบจักรวาล คือ เดหลี เบญจมาศ และพืชที่ปล่อยออกซิเจนตอนกลางคืน เหมาะไว้ในห้องนอน คือ ลิ้นมังกร^๒

เป็นตัวอย่างของงานวิจัยจากพืชที่อยู่ตามธรรมชาติ ในปัจจุบันนี้วิทยาการทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้ามาก ผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถดัดแปลงและสร้างพืชตามความประสงค์ได้ ยกตัวอย่างถ้าเราสร้างพืชที่มีคุณสมบัติแบบลิ้นมังกรแต่ให้ประสิทธิภาพมากกว่าร้อยเท่าพันเท่าก็สามารถช่วยสร้างความสดชื่นแก่มนุษย์ได้

เมื่ออากาศเป็นของส่วนรวมใครๆ ก็เป็นเจ้าของและมีสิทธิเต็มในฐานะที่เกิดเป็นมนุษย์ได้ ซึ่งในขณะนี้โครงการคาร์บอนเครดิต ซึ่งเป็นนโยบายขององค์สหประชาชาติให้ผู้ที่ใช้คาร์บอนเข้าสู่บรรยากาศมากเป็นผู้ต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ที่มีต้นไม้รักษาสภาพ แต่ยังไม่จำเป็นในเชิงรับและยากที่จะปฏิบัติในเชิงกลยุทธ์ได้ โดยเฉพาะประเทศมหาอำนาจที่ต้องจ่ายค่าการนี้ โลกควรออกนโยบายในระดับโลกและประเทศควบคู่กันไป

๑. กำหนดสัดส่วนพื้นที่สีเขียวในแต่ละโซนของโลก ว่าโซนไหนควรปลูกป่าแบบไหน เพราะภูมิอากาศและประเทศไม่เหมือนกัน ใครปลูกไม่ได้ควรไปส่งเสริมหรือเสียค่าใช้จ่ายให้แก่อีกประเทศหนึ่ง
๒. ในแต่ละประเทศควรจัดเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อที่จะปลูกจิตสำนึกประชาชนให้หันมาใส่ใจเรื่องนี้อย่างเข้มข้นมากกว่าในปัจจุบัน
๓. กำหนดสัดส่วนของโลกที่กันไว้เป็นเขตอนุรักษ์เพื่อฟอกอากาศ และรังสีจากแสงอาทิตย์ โดยให้ทุกประเทศร่วมกันดูแลรักษาไว้
๔. เพิ่มงานวิจัยพืชที่เหมาะสมสำหรับต่อต้านรังสีจากดวงอาทิตย์ เพราะพืชเป็นสิ่งมีชีวิตประเภทเดียวที่ชอบแสงแดด แต่อาจจะมีประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอแก้ความต้องการที่เป็นของมนุษย์ได้

๒). สร้างการรู้คิด (โยนิโสมนสิการ) เป็นการสอนให้แยกแยะคุณค่าแท้ และคุณค่าเทียมให้เป็น คิดสืบสาวด้วยเหตุด้วยผลเห็นความจำเป็นในการบริโภคเพื่ออะไร จำเป็นหรือไม่ เป็นไปเพราะตัณหา หรือ ความจำเป็นทางร่างกาย ถ้ามีตัณหาน้อย ทุกข์จะน้อย ตัณหามากทุกข์มาก ทฤษฎีบริโภคเน้นสร้างตัณหา และตัณหาแปรผันตรงกับทุกข์

๔.๒.๒. **ท่าทีปฏิบัติในเชิงรุกโดยอาศัยจิต :** จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด เป็นที่แน่นอนว่าโลกในอนาคต ไม่ต่างอะไรกับนรกบนดิน การมีชีวิตอยู่บนโลกในช่วงนั้น จึงไม่ต่างกับ

^๒ Interior Landscape Plant for Indoor Air pollution Abatement : B.C.Wolverton, Ph.D. NASA

การตกนรก ถ้ามีวิธีหลีกเลี่ยงได้ควรหลีกเลี่ยง ดังนั้น ในสัตตสุริยสูตรจึงมีพุทธพจน์กล่าวถึงทำยไว้เสมอ เมื่อกล่าวถึงดวงอาทิตย์ดวงใหม่ปรากฏขึ้นมาแล้วทำให้โลกโดนเผา ทรงกล่าวถึงทำยว่า “... สังขารทั้งหลายก็ฉนั้นนั้น เป็นสภาวะไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน ไม่น่าชื่นชม นี่เป็นข้อกำหนดควรเบื่อหน่าย ควรคลายกำหนัด ควรหลุดพ้นในสังขารทั้งปวง”^๓

เป็นการสอนให้ไม่ยึดติดกับโลกที่ไม่เที่ยงไบนี่ ซึ่งต่อไปอาจจะกลายเป็นนรกที่ไม่น่ายินดีนัก พระพุทธศาสนามีสิ่งที่ต้องการสอนไม่กลับมาเกิดใหม่ สอนเห็นโทษในสังสารวัฏ นั้นเป็นเป้าหมายสูงสุด แต่ถ้าเราไม่สามารถที่จะไปถึงขั้นนั้นได้ ก็ยังมีวิธีอื่นที่จะพ้นจากวิฤติโลกร้อนได้ จากคัมภีร์กล่าวว่า วิฤติโลกร้อนคุกคาม ถึงสวรรค์ จนพรหมชั้นอาภัสรา^๔ พรหมชั้นนี้เป็นพรหมที่เกิดจากการเจริญทุติยฌาน (ซึ่งมี ๓ ลำดับ อย่างหยาบเรียกว่า ปริตตภาะ อย่างปานกลางเรียกว่า อัปมาณภาะ และอย่างละเอียดเรียกว่า อาภัสสระ) ดังนั้นการปฏิบัติตนในโลกปัจจุบัน เพื่อให้พ้นจากวิฤติโลกร้อนอันเกิดจากดวงอาทิตย์ขยายตัว คือต้องเจริญสมาธิให้ได้ถึงขั้น “ตติยฌาน” หรือ ฌาน ๓ (การได้ฌานคือผลของการฝึกเจริญสมาธิ) การได้ฌานมีองค์ประกอบร่วมตามชั้นของ ฌาน ระบบแบ่ง ๔ คือ^๕

ชั้นฌาน	ละได้	องค์ประกอบร่วม-มี
ปฐมฌาน	นิ वर्ณ ๕	๕, วิตก วิจารณ ปิติ สุข เอกัคคตา
ทุติยฌาน	วิตก, วิจารณ	๓, ปิติ สุข เอกัคคตา
ตติยฌาน	ปิติ	๒, สุข เอกัคคตา
จตุตถฌาน	สุข	๒, อุเบกขา เอกัคคตา

รูปภาพที่ ๓๒. ผังผลของการเจริญสมาธิ

ดังนั้นการเจริญภาวนาทั้งสมถะและวิปัสสนา ย่อมให้ผลในชาติหน้าด้วย การศึกษาอย่างแยบยลในพระไตรปิฎกถึงจะได้แผนที่ ใช้ในการเดินทางของชีวิตทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ผู้เขียนเห็นว่า พระสูตรนี้น่าจะมีจุดประสงค์ ๓ ประเด็น คือ ๑). เพื่อให้เห็นว่าโลกและจักรวาลที่เห็นกันว่ามันเที่ยงนั้น แท้จริงแล้วมันมีอายุขัยเหมือนกัน สักวันหนึ่งมันก็ต้อง

^๓อง. สุตตก. (ไทย) , ๒๓/๖๖/๑๓๔.

^๔พระสารีบุตรมหาเถระ. สารัตถทีปนี ฎีกาพระวินัย ภาค๑, แปลโดย สิริ เพ็ชรไชย, ฉบับพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๑๗.

^๕ธนิต อยู่โพธิ์, “ทฤษฎีว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อเดินทางไปพรหมโลก”, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๔๔.

เสื่อมสลายสิ้น เป็นไปตามกฎไตรลักษณ์ ๒). เพื่อให้คลายความยึดมั่นถือมั่นในโลกที่ไม่มีอนาคต น่ายุอาศัย ๓). เพื่อที่จะบอกถึงความเป็นสัพพัญญูของพระพุทธองค์ที่สามารถจะหยั่งรู้เรื่องต่าง ๆ ในจักรวาลได้อย่างไม่จำกัด เพียงแต่พระองค์กำหนดจิตเท่านั้น

เรื่องที่ผมเขียนได้กล่าวมาแล้วนี้ ต้องการให้รู้ว่าวิฤทธิโลกร้อนตามที่เราเข้าใจกันนั้น เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เป็นเรื่องที่น่ากลัวเท่าไร ถึงอย่างไรมันต้องร้อนตามที่อยู่แล้วอยู่แล้ว ถ้าเราไม่มีสติพอ เราอาจจะถูกผลักดันให้เชื่อตามนั้น และอาจจะต้องจ่ายเงินโดยไม่จำเป็น เพื่อมารักษาโลกร้อนที่ผิดทาง คนบนโลกทุกวันนี้กำลังหาทางออก ซึ่งแลกด้วยค่าใช้จ่ายอย่างมหาศาล แต่ไม่อาจช่วยได้ หรืออาจจะมืองค์กรและนักการค้าที่หาकिनกับโปรแกรมควบคุมมลภาวะ เช่น โปรแกรมคาร์บอนเครดิต และเรื่องอื่น ๆ ที่อาจจะตามมา ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะต้องมีการทบทวนเรื่องเหล่านี้อย่างมีสติมากขึ้น ในฐานะที่เราเป็นชาวพุทธ ควรตระหนักเรื่องถึงเรื่องนี้ เพราะเกรงว่ามันจะเหมือนวิฤทธิเทียมอย่าง y2k ที่เสียค่าใช้จ่ายไม่น้อย

ผู้เขียนเห็นว่า พระไตรปิฎก เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ที่ชาวพุทธเราควรจะต้องศึกษาตีความอย่างจริงจัง เพื่อหาทางออกทั้งทางโลกและทางธรรม ผู้เขียนเชื่อในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า และทรงมีพระคุณต่อโลกมนุษยชาติด้วยความเมตตาธรรม ในพระไตรปิฎกยังคงมีหลายเรื่องที่ยังรอการพิสูจน์ความจริงจากคนยุคใหม่ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ต้องลดความร้อนที่เป็นวิฤทธิจากอวิชชาในใจเรา ด้วยมรรค ๘ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ทุกวันนี้โลกมีปัญหาเพราะทฤษฎีบริโภคนิยมที่เป็นทฤษฎีเพิ่มตัณหา ตัณหาทุกขุมมาก วิธีทางสายกลางเป็นวิธีลดตัณหา กลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน คือ กลยุทธ์ในการลดความทุกข์ ไม่ใช่สร้างความสุข

ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงกล่าวว่าท่าทีของโลกจะสูญสิ้นไปในกาลข้างหน้า แต่พระองค์ก็ทรงให้หลักอภิปัจจยัตยา ที่มีความหมายว่าเหตุเปลี่ยนผลก็เปลี่ยน ดังนั้นการกู้โลกด้วยวิธีการต่าง ๆ นานาอาจเป็นไปได้ มีงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับจิตมีอิทธิพลต่อวัตถุของมหาวิทยาลัยปรินซ์ตัน^๖ กล่าวโดยสรุปว่า การเพ่งจิตสำนึกสามารถสร้างการเบี่ยงเบนต่อวัตถุได้ และยังกล่าวว่าจิตสำนึกที่เพ่งออกมาสามารถสร้างเป็นคลื่นและอนุภาคได้ (Consciousness Wave and Consciousness Particle) เมื่อเป็นเช่นนั้น การรวมพลังของมนุษย์จำนวนมาก ๆ น่าจะช่วยขยับเบี่ยงเบนหรือมีผลต่อรังสีได้ ถ้าหากว่าเราสามารถรวมคนได้เป็นพันล้านคนจากทั่วโลกเวลานี้ประมาณ ๘ พันล้านคน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าด้วยจำนวนขนาดนี้ น่าจะมีนัยยะทางฟิสิกส์พอสมควร ซึ่งผู้วิจัยให้ความเห็นว่าควรจะมีวาระในการช่วยโลกหลักเป็นสองประเด็นคือ

^๖โครงการ PEAR ที่จัดทำโดยนักวิทยาศาสตร์ เพื่อทดสอบจิตมีอิทธิพลต่อวัตถุ, ที่มา: <http://www.princeton.edu/~pear/experiments.html>, Dec. 16, 2012.

๑). ใช้พลังจิตสำนึกต้านรังสีของดวงอาทิตย์หรืออาจจะลดผลของรังสี เพราะจิตสามารถสร้างสนามและคลื่นได้ ซึ่งจากงานวิจัยนั้นบอกว่ามันส่งผลต่ออนุภาคในระดับควอนตัมที่เล็กกว่าอะตอมได้

๒). ใช้ขยับแนวโคจรของโลกให้รักษาระยะห่างที่ปลอดภัยจากความดวงอาทิตย์ที่ขยายตัวเป็นระยะ ๆ ไปเรื่อย ๆ จากทฤษฎีของไอน์สไตน์จักรวาลผืนผ้าใบ ที่แกว่งสั่นไหวไปมา ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ยุคใหม่เรียกเส้นใยที่ทอถักเส้นใยนี้ว่าเป็นเส้นใยอวกาศ (Fabric Space) การจัดการกับแผ่นผืนผ้าใบอวกาศนี้ย่อมมีผลต่อโลกให้ขยับตัวได้ เพราะผืนเส้นใยนี้เป็นขนาดเล็กกว่าอิเล็กตรอนมาก จิตสำนึกสามารถส่งอิทธิพลได้ เพราะจิตจะให้ผลดีต่อสิ่งที่เล็กกว่าอะตอม (Subatomic) การรวมพลังจิตสำนึกจากคนหมู่มากจึงเป็นเหตุให้โลกน่าจะขยับตัวได้

รูปภาพที่ ๓๓. โลกและดวงอาทิตย์ในเส้นใยอวกาศ

จากภาพนี้เราสามารถจัดการกับผืนผ้าใบอวกาศได้ เพื่อให้โลกขยับตัว เพราะโลกใหญ่เกินไปที่อาจจะต้องใช้พลังงานมาก แต่ถ้าเปลี่ยนไปที่เส้นใยไฟเบอร์อวกาศจะได้ผลที่ดีกว่า เพราะจิตสามารถสื่อสารได้ดีที่สุด